

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 20/2024
24.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног АА, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА – адвоката Бошка Таланчевског, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км бр.74/22 од 20.10.2023. године и Вишег суда у Новом Саду Квм бр.163/23 од 27.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 24. јануара 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости малолетног, сада пунолетног АА – адвоката Бошка Таланчевског, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км бр.74/22 од 20.10.2023. године и Вишег суда у Новом Саду Квм бр.163/23 од 27.11.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Км бр.74/22 од 20.10.2023. године малолетном, сада пунолетном АА досуђени су трошкови кривичног поступка на име ангажовања браниоца по пуномоћју – адвоката Бошка Таланчевског у предмету Км бр. 74/2022, у укупном износу од 949.500,00 динара, док је захтев за накнаду трошкова поступка преко досуђеног износа, а до траженог износа од 1.062.000,00 динара одбијен. Истовремено је наложено рачуноводству Вишег суда у Новом Саду да се на рачун браниоца Бошка Таланчевског, на име награде браниоца, исплати износ од 949.500,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Захтеви за накнаду трошкова поступка малолетног, сада пунолетног АА одређени у трошковницима који су накнадно поднети 17.07.2023. и 25.07.2023. године, су одбачени.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Квм бр.163/23 од 27.11.2023. године, на основу члана 467. став 4. ЗКП, делимично је уважена жалба браниоца малолетног, сада

пунолетног АА - адвоката Бошка Таланчевског, па је решење Вишег суда у Новом Саду Км бр.74/22 од 20.10.2023. године преиначено тако што је браниоцу Бошку Таланчевском, поред досуђеног износа од 949.500,00 динара, досуђен и новчани износ од 45.000,00 динара и истовремено је наложено рачуноводству тог суда да наведени износ у року од 60 дана од дана правноснажности решења исплати браниоцу на текући рачун.

Истим решењем, на основу члана 262. став 2. ЗКП, у вези члана 79. ЗМ и члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, малолетном, сада пунолетном АА досуђени су трошкови поступка на име награде за састав жалбе, коју је изјавио његов бранилац – адвокат Бошко Таланчевски у предмету тог суда Км бр.74/22, у укупном износу од 67.500,00 динара и одређено да ови трошкови падају на терет буџетских средстава суда, а рачуноводству суда је наложено да се у року од 60 дана од дана правноснажности решења наведени износ исплати адвокату Бошку Таланчевском.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног, сада пунолетног АА - адвокат Бошко Таланчевски, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијана решења тако што ће досудити трошкове кривичног поступка у износу од 2.353.500,00 динара, увећане за трошкове састава захтева за заштиту законитости у износу од 135.000,00 динара, односно да поред већ досуђених 1.062.000,00 динара досуди и износ од 1.426.500,00 динара.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца малолетног, сада пунолетног АА - адвоката Бошка Таланчевског, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА - адвоката Бошка Таланчевског нижестепена решења побијају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП и с тим у вези истиче да је суд, доносећи побијана решења, пропустио да примени члан 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, услед чега је донео неправилну одлуку о трошковима поступка. Према наводима захтева, судови су били дужни да примене Тарифу која је важила у време доношења одлуке о трошковима поступка, односно Адвокатску тарифу која је важила у време доношења првостепеног решења, дана 20.10.2023. године, обзиром да је након подношења захтева за накнаду трошкова на снагу ступила нова Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (дана 03.06.2023. године), а не да одбије захтев за накнаду трошкова уз образложење да је првобитни трошковник, који је благовремено поднет, био у складу са Адвокатском тарифом која је била на снази у време подношења трошковника.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује неоснованим.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 043/2023 од 26.05.20223. године) је прописано да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је решењем Вишег суда у Новом Саду Км бр.74/2022 од 12.10.2022. године, којим је према малолетном АА изречена васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства донета одлука о трошковима поступка, јер је одређено да ови трошкови падају на терет буџетских средстава, а које је постало правноснажно 19.04.2023. године (доношењем решења Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 бр.14/23), дакле да је одлука о трошковима поступка донета пре ступања на снагу нове Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, то Врховни суд налази да је правилан закључак изнет у побијаним решењима - да малолетном, сада пунолетном АА на име ангажовања браниоца – адвоката Бошка Таланчевског, на име обављених процесних радњи припадају трошкови кривичног поступка по Адвокатској тарифи која је важила у време доношења одлуке о трошковима и у висини коју је сам бранилац определио у поднетом трошковнику од 10.05.2023. године, без обзира на то када је донета одлука о висини ових трошкова.

Правилан је и закључак нижестепеног суда – да накнадно поднете трошковнике браниоца (од 17.07.2023. године и 25.07.2023. године) одбаци као недозвољене, налазећи да се у истом поступку не може више пута донети одлука о обавези накнаде трошкова у односу на исте предузете процесне радње.

Са свега изложеног, Врховни суд налази да нижестепеним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју бранилац неосновано указује у поднетом захтеву.

У преосталом делу захтева бранилац малолетног, сада пунолетног АА - адвокат Бошко Таланчевски износи сумњу да ли је правилно утврђена висина износа трошкова, обзиром да је нижестепеним решењима одбијен као неоснован захтев за накнаду трошкова на име предузетих посета браниоца и разговора са малолетником у притвору дана 15.06.2022. године, дана 29.06.2022. године и дана 15.07.2022. године, уз образложење да ове радње нису биле нужан трошак и да су биле сувишне и непотребне, а којим наводима у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те се Врховни суд није ни упуштао у разматрање ових навода.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић